

[Weikop.]

nu er 61½ år siden. Man kan så spørge, som jeg gjorde før: hvad er der da sket i disse 61½ år? Ja, siger det ærede medlem hr. A. C. Normann, der er skam også blevet liberaliseret. Det bestrider jeg ikke, men i dag er 64 pct. af industrivarerne bundet, og jeg bebrejder både retsforbundet og det radikale venstre, der i de sidste tre år har haft indflydelse, at de ikke har haft større kræfter til at gennemføre en liberalisering; havde de haft det, havde situationen måske været en anden i dag. Jeg tror herefter, man skal lade spørgsmålet om, hvad der er sket fra 1950 til 1953, ligge og se nærmere på, hvad der er sket i de senere år.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann mente for øvrigt, og det gjorde den højtærede finansminister vist også, at jeg talte for, at monopolloven skulle ophæves. Det gjorde jeg ikke. Jeg sagde, at loven om indseende med priser kunne afskaffes, og jeg sagde, at der er helt andre vilkår med hensyn til monopolkontrol i de andre lande i frihandelssammenslutningen. Det gav jeg en hel række eksempler på, og så spurgte jeg, om disse ting ikke skulle samordnes, for det kan vel ikke være meningen, at dansk erhvervsliv og dansk industri på dette punkt skal være ringere stillet end de øvrige lande. Det er det spørgsmål, jeg har rejst, og jeg har ikke fået noget som helst svar på; om regeringen tumlede med disse spørgsmål.

Jeg forstod, at den højtærede finansminister undrede sig lidt over mine udtalelser. Må jeg svare tilbage, at jeg i høj grad undrede mig over finansministerens udtalelser. Jeg har i mit første indlæg sagt, at vi vil stemme for valutalovent, vi går ind for det forslag, den høje regering er kommet med. Er det så ikke forbavsende, at man i virkeligheden på forskellig måde vil søge at kritisere os? Den højtærede minister kan ikke forstå, hvordan jeg kan komme til min konklusion angående valutalovsforslaget. Ja men det er ikke valutalovent som sådan, det er vedhængen til den, det er spørgsmålet om liberaliseringslisterne. Det er ikke et lovgivningsanliggende, men det får omtrent karakter af et lovgivningsanliggende, fordi man giver visse direktiver for liberaliseringen. Jeg endte mit første indlæg med at sige, som jeg har sagt det tidligere,

at vi erkender, vi må have en valutalovent, vi har erklæret os tilfreds med de ændringer, der er foretaget, fordi vi tidligere har sagt, at der var for vidtgående bemyndigelser. Finansministeren kan vel ikke forlange mere af et oppositionsparti, end at man siger, nu er man tilfreds, og man går ind for lovforslaget. Jeg var lige ved at sige, det er det, man har for sin gode vilje.

Jeg tror den højtærede minister brugte det udtryk, at jeg har kastet snavs på det arbejde, der er gjort tidligere. Det, jeg sagde i mit indlæg, var, at nu så vi med tilfredshed på, at de meget vidtgående bemyndigelser var forsvundet, og jeg sagde, at dermed har fornufften sejret over den tidligere lyst til at beherske erhvervslivet, således som det faktisk var muligt at gøre det, hvis de vidtgående bemyndigelser var blevet udnyttet til bunds. Hvis den højtærede finansminister mener, at det er at kaste snavs på administrationen, må den højtærede finansminister have en mærkværdig opfattelse af, hvad det er at kaste snavs på noget. I hvert fald har det ikke været min hensigt at gøre dette.

Hvis man forstår min udtalelse om de varer, der nu bliver overflyttet fra den fri liste til den bundne liste, sådan, at jeg har ment eller sagt, at toldsatserne af den grund er blevet forhøjet, så er det en misforståelse. Det, jeg har sagt, er, at det forslag, der er kommet fra regeringens side om, at så og så mange varer skulle på den frie liste, har medført, at der har været en høj toldsats på dem. Det er noget andet, og det tror jeg alle vi, der arbejder med tingene, også er ganske klar over.

Jeg hører i dag retsforbundets repræsentant tale om, at man ikke har forberedt sig på den friere import, og det ærede medlem hr. Niels Andersen sagde, at jeg benyttede lejligheden til at fortælle om retsforbundets standpunkter. Jeg må derfor anføre, at det fortalte jeg uhyre lidt om, men jeg så hen på den højtærede minister hr. Viggo Starcke, da det ærede medlem hr. Niels Andersen talte, og da så jeg ministeren sidde med hånden under kinden. Jeg troede egentlig, han havde tandpine, men jeg er klar over, at han havde toldpine, for det må virkelig have været pinefuldt for den højtærede minister hr. Viggo Starcke at høre, at det ærede medlem hr. Niels Ander-